

Jan Olof Olsson och Margareta Sjögren

Plogen och stjärnorna

Sveriges Radios förlag, 1968. Omslagsfoto av EMI Records London. Fotot föreställer den irländska sångerskan Ann Byrne

Irländsk dramatik i verkligheten och på scenen.

Vackra sagor, skrik på bykrogar, mustiga slumskildringar, vanliga människors skräck och goda humör under inbördeskrig, händelser, smädelser, fromhet, skog och djup tragik – det är den irländska dramatiken.

Den växte fram som en del av Irlands nationella frigörelse, som en protest mot England, och sedan dess har den skänkt teatern Yeats, Synge, Sean O’Casey och Brendan Behan. Alla deras pjäser är präglade av att de är irländare. Det finns knappast något liknande exempel på att ett litet folk blivit så känt och angeläget för resten av världen genom sina skådespel. Irland kan sägas vara den första nation i modern tid som revolterade mot en kolonial övermakt, och i den revolten hade författarna och skådespelarna sin plats.

Plogen och stjärnorna, som ansluter sig till Radioteaterns serie Det irländska dramat, är en berättelse om de irländska författarna och teatermännen, om deras kamp för en nationell teater och denna kamps samband med den irländska rörelsen för självständighet. Det är inte bara de stora irländska författarna som passerar revy i boken utan också Irlands stora folkledare, från Daniel O’Connell och Parnell till Eamon De Valera.

Boken berättar också om Irland av idag, äntligen på väg mot normala förhållanden, och om det trots allt brokiga och exotiska vardagslivet i Dublin, på bondvischan och i fiskelägena.

